

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/525/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414206017
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414206017.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Obec Stará Kremnička - Stará Kremnička č. 198, IČO: 00 321 010, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Klimom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Žiari nad Hronom, Sládkovičova č. 16/61, proti odporcom: 1/ Z. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. F. XX, a 2/ H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. F. č. XX, obaja právne zastúpení Mgr. et Mgr. Líviou Kostovou, advokátkou so sídlom v Žiari nad Hronom, Pod Donátom č. 5, v konaní o zaplatenie 105,- €, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/155/2014-116 zo dňa 10. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania vo výške 165,74 € na účet právneho zástupcu odporcov v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia p o t v r d z u j e.
Odporcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 26,81 € z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavil a vo zvyšku, t.j. čo do sumy 78,19 € návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol; navrhovateľovi uložil v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) povinnosť nahradiť odporcom v 1. a 2. rade trovy konania v celkovej výške 165,74 €, a to podľa § 149 ods. 1 O. s. p. na účet právneho zástupcu odporcov v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V plnom rozsahu úspešným odporcom v 1. a 2. rade okresný súd priznal právo na náhradu trov konania uplatňovaných z titulu úhrady súdneho poplatku za podaný odpor voči vydanému platobnému rozkazu vo výške 16,50 €, ako i náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 149,24 €. Trovy právneho zastúpenia pozostávali z odmeny právneho zástupcu za šesť úkonov právnej pomoci po 16,60 € (1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia, 2. spísanie odporu, 3. písomné podanie vo veci samej zo dňa 14. 01. 2015, 4. účasť na pojednávaní dňa 20. 01. 2015, 5. písomné vyjadrenie zo dňa 04. 03. 2015 a 6. účasť na pojednávaní dňa 10. 03. 2015) a hotových výdavkov (režijného paušálu dvakrát po 8,04 € za úkony v roku 2014 a štyrikrát po 8,39 € za úkony v roku 2015).

Proti výroku rozsudku o náhrade trov konania odporcom podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. Okresný súd podľa navrhovateľa priznal trovy právneho zastúpenia s odvolaním sa na § 10 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „Vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) bez toho, aby prihliadol na znenie ustanovenia § 13 ods. 2 tejto vyhlášky. Podľa citovaného ustanovenia má advokát pri zastupovaní dvoch osôb právo len na 50 % tarifnej odmeny. Na základe uvedeného žiadal rozsudok, v časti rozhodnutia o trovách konania, zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporcovia v 1. a 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žiadali zjavne neopodstatnené a nedôvodné odvolanie v celom rozsahu zamietnuť. Z ustanovenia § 13 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vyplýva, že základná sadzba odmeny pri právnom

zastupovaní sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Tak ako to vyplýva zo samotného návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 17. 05. 2014, navrhovateľ podal návrh síce voči dvom osobám, ale zaviazal ich na spoločné a nerozdielne plnenie. Uvedené okrem iného znamená, že v predmetnej veci nemožno hovoriť o zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb v pravom zmysle slova a v zmysle dikcie § 13 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko ide o zastupovanie viacerých osôb, ktoré boli navrhovateľom vyzvané plniť spoločne a nerozdielne, čiže solidárne. Okrem toho, mali odporcovia za to, že nejde o úkony, ktoré možno považovať za spoločné.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania odporcov v 1. a 2. rade podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 17. 05. 2014 voči odporcom v 1. a 2. rade domáhal spoločne a nerozdielne zaplattenia sumy 105,- € titulom bezdôvodného obohatenia získaného v súvislosti s vybudovaním kanalizačnej prípojky rodinného domu odporcov na kanalizačnú sieť. Okresný súd vo veci pôvodne rozhodol platobným rozkazom č. k. 11Ro/372/2014-24 zo dňa 21. 08. 2014, ktorým návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel. Proti predmetnému platobnému rozkazu podali odporcovia v 1. a 2. rade odpor s odôvodnením vo veci, a preto okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na termín 20. 01. 2015. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 10. 03. 2015 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť čo do sumy 26,81 € a žiadal konanie v tejto časti zastaviť, v dôsledku čoho okresný súd rozhodol v zmysle § 96 ods. 1 O. s. p.; následne po skončení dokazovania vo veci samej rozhodol o zvyšnej časti uplatňovaného nároku navrhovateľa tak, že návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol; navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom náhradu trov konania tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Odporcovia v 1. a 2. rade si podaním zo dňa 11. 03. 2015 uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 149,24 €, ktoré žiadali poukázať na účet ich právneho zástupcu, pričom zároveň žiadali náhradu zaplatteného súdneho poplatku za odpor vo výške 16,50 €, a to prostredníctvom poštovej poukážky na adresu odporcov.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142 ods. 1 O. s. p.) alebo zodpovednosti za zavinenie (§ 146 ods. 1 a 2 O. s. p.), prípadne za náhodu (§ 147 ods. 1 O. s. p.). Zásada zodpovednosti za výsledok (tzv. zásada úspechu alebo tzv. princíp úspešnosti) je zakotvená v ustanovení § 142 ods. 1 O. s. p., v dôsledku ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal; uplatnenie tejto zásady prichádza v úvahu pri rozhodovaní o trovách sporového konania (len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania). Základom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je teda miera úspechu vo veci, ktorú súd zisťuje u navrhovateľa aj u odporcu. Miera úspechu vo veci sa zisťuje porovnaním uplatneného návrhu (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej; výsledkom konania z tohto hľadiska preto môže byť (1) plný úspech jedného z účastníkov vo veci, (2) čiastočný úspech obidvoch účastníkov vo veci alebo (3) neúspech niektorého z účastníkov len v pomerne nepatrenej časti predmetu konania (vždy platí, že úspech navrhovateľa vo vzťahu k predmetu konania je súčasne v rovnakom rozsahu neúspechom odporcu vo vzťahu k tomuto predmetu konania). Aplikácia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. pri rozhodovaní o trovách konania prichádza v sporovom konaní do úvahy len v prípade, že zavinenie na zastavení konania (§ 146 ods. 2 O. s. p.) nemožno pripísať žiadnemu z účastníkov konania. Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Súdna prax je jednotná v tom, že v prípade späťvzatia návrhu, procesné zavinenie na zastavení konania v zásade stíha navrhovateľa (§ 146 ods. prvá veta O. s. p.); procesné zavinenie na zastavení konania možno pripísať odporcovi len s poukazom

na jeho konkrétne správanie po podaní návrhu na začatie konania na súd (§ 146 ods. 2 druhá veta O. s. p.).

V tomto smere odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo/19/2010 zo dňa 26. 01. 2011, v ktorom vyslovil právny názor, že: „V prípade, ak bolo konanie sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O. s. p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O. s. p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzatí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 O. s. p. dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu“.

Tak ako je z vyššie uvedeného zrejme v preskúmvanej veci došlo v dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom k čiastočnému zastaveniu konania čo do sumy 26,81 €, pričom predmetom konania zostala zvyšná časť uplatneného nároku v sume 78,19 €. Časť konania, ktorej zastavenie z procesného hľadiska zavinil navrhovateľ (§ 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.), bolo potrebné na účely rozhodnutia o náhrade trov konania považovať za neúspech navrhovateľa. Okresný súd následne návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol (neúspech navrhovateľa je zároveň úspechom odporcov v 1. a 2. rade v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p.). Čiastočným zastavením konania, ktoré čiastočným späťvzatím návrhu procesne zavinil navrhovateľ, a zamietnutím návrhu navrhovateľa vo zvyšku, tak vzniklo právo na náhradu trov konania odporcom v 1. a 2. rade, ako účastníkom konania, ktorí mali vo veci v konečnom dôsledku plný úspech. Napriek tomu, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu výslovne nevyplýva uvedený postup, nemalo to vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia o trovách konania odporcov v 1. a 2. rade.

Zastúpenie odporcov v konaní, predmetom ktorého bolo zaplatenie sumy 105,- €, prevzala advokátka Mgr. et Mgr. Lívia Kost'ová podľa plnej moci založenej v súdnom spise (na č. I. 29) dňa 20. 09. 2014. Ďalšie úkony právnej služby následne uskutočnila spoločná právna zástupkyňa odporcov v mene oboch klientov. Odmeny za vykonané úkony právnej služby bolo potrebné určiť podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Tarifná odmena advokáta sa podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Základnú sadzbu tarifnej odmeny možno znížiť alebo zvýšiť v prípadoch, uvedených v tejto vyhláške (§ 9 ods. 2). Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie v občianskom konaní a iné úkony právnej služby sa podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. určuje z tarifnej hodnoty veci, ak je predmet konania oceneľný peniazmi. Zvýšenie alebo zníženie tarifnej odmeny upravuje § 13 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Podľa § 13 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Vzhľadom na plný úspech odporcov v 1. a 2. rade, ktorí boli v konaní zastúpení spoločným právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnili náhradu trov konania za poskytnuté právne služby, im v konaní vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Pokiaľ ide o samotné vyčíslenie trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia odporcov v 1. a 2. rade, tak treba poukázať na to, že právny zástupca odporcov pri poskytovaní právnej pomoci uplatnil len nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Vyčíslenie odmeny právneho zástupcu odporcov za poskytovanie právnych služieb v podaní zo dňa 11. 03. 2015 pokladal odvolací súd, rovnako ako okresný súd, za v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z. z.. Výška odmeny právneho zástupcu pri zastupovaní dvoch účastníkov (odporcu v 1. a 2. rade) za spoločný úkon právnej služby v konaní, ktorého predmetom je 105,- € predstavuje v súlade s § 13 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. sumu 16,60 € (16,60 € x 2, t. j. 33,20 € - 50 %, t. j. 33,20 € - 16,60 €, a teda 16,60 €). V tomto smere odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/205/2010 zo dňa 31. 08. 2010. Za šesť spoločných úkonov právnej služby - 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia vo výške 16,60 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,04 €, 2. odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 20. 09. 2014 vo výške 16,60 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,04 €, 3. písomné podanie vo veci samej zo dňa 08. 01. 2015 vo výške 16,60 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 €, 4. účasť na pojednávaní dňa 20. 01. 2015 vo výške 16,60 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 €, 5. písomné vyjadrenie zo dňa 02. 03. 2015 vo výške 16,60 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,39

€ a 6. účasť na pojednávaní dňa 10. 03. 2015 vo výške 16,60 € spolu s režijným paušálom vo výške 8,39 €, právnenému zástupcovi odporcov dôvodne patrí odmena vo výške 149,24 €, tak ako si ju vyčíslil v predmetnom podaní.

Pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že hoci okresný súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že odporcom priznal právo na náhradu trov konania uplatňovaných z titulu úhrady súdneho poplatku za podaný odpor voči vydanému platobnému rozkazu vo výške 16,50 €, ako i náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 149,24 €, v samotnom výroku o trovách konania odporcov v 1.a 2. rade priznané trovy konania v celkovej výške 165,74 € týmto spôsobom nediferencoval v rozpore s ustanovením § 151 ods. 8 O. s. p.. Aj keď odporcovia výslovne požadovali náhradu súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 16,50 € priamo na ich adresu, a to prostredníctvom poštovej poukážky, okresný súd navrhovateľovi správne uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu odporcov. Uvedený postup je v súlade so znením § 149 ods. 1 O. s. p., ktorý upravuje tzv. platobné miesto a v konečnom dôsledku sleduje ochranu záujmov advokáta tým, že náhrada trov je vyplácaná na jeho účet.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania odporcov v 1. a 2. rade s odkazom na § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O. s. p. Odporcovia v 1. a 2. rade boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešní a vzniklo im voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, ani im zo spisu žiadne nevyplývajú, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.